

Črniški:

Dragi Marijini otroci!

V Indiji je poleg raznih vrst kač tudi tiger velik strah ljudi in živine. Mogoče ste to zver že videli v kaki menažeriji živo ali vsaj naslikano v knjigi živalstva? Znano je, kako je tiger krvoločan. V skoku napade svojo žrtev in ji najprej izpije kri.

Neki indijski misijonar se je vračal z več šolarji iz neke oddaljene krščanske občine domov. Noč je bila trda. Kar zagrmi skozi tišino pragozda grozno tuljenje. »Tiger, tiger!« zakriče vsi prestrašeni učenci. Pot je vodila skozi grmičevje. Zdelo se je, da se huda zver vedno bolj bliža. Niso storili popotniki še par korakov, in vnovič jih prestraši močno tigrovo tuljenje. Kar ostrmeli so strahu! Napenjali so ušesa in prisluškovali. Kar zaslišijo, kako šumi suho listje pod tigrovimi stopinjami.

Pagan, ki se je nahajal v tej družbi, je v silnem strahu obljubil, da bo zavrgel svoje malike in se dal krstiti, ako srečno ubeži nesreči. Misijonar je pa popolnoma zaupal v Boga in v pomoč Marije Device. Ukazal je svojim gojencem, naj zapojejo molitev »Češčena bodi, Kraljica«. Komaj je zadonelo skozi tiho noč sladko Marijino ime, že je obstal krvoločni tiger in utihnilo je njegovo tuljenje. Zbežal je.

Marija je rešila nje, ki so vanjo zaupali.

Srečni smo mi, Marijini otroci, ker imamo tako dobro nebeško mater. V vseh silah in potrebah nam pomaga s svojo mogočno roko. Posebno, kadar gre za

našo dušo, je pripravljena pomagati. Kličimo jo torej na pomoč! Hudobni duh, Marijin sovražnik, je tudi naš sovražnik, ki nam hoče škodovati. Sveti Peter ga primerja levu, bližnjemu sorodniku tigra, in pravi o njem: »Hudič, vaš zopernik, hodi okoli kakor rjoveč lev in išče, koga bo požrl.« (I. Petr. 5, 8.) V vojni s satanom bomo vedno zmagali, če bo Marija naša zaveznica.

Spominjam se neke slike. Mogoče ste jo tudi vi že videli, saj je precej razširjena. Majhen črnogorski deček drži v vsaki roki velik meč. Orožje je preveliko zanj, ne zna ga tudi še sukati. Za dečkom stoji star Črnogorec. Drži dečkovi roki in pomaga nevajenemu bojniku rabiti orožje. Dečku nasproti pa stoji odrasel mož, ki z orožjem napada dečka. Okoli teh borcev sede drugi Črnogorci, gledajo boj in spodbujajo dečka na pogum in zmago.

Nič se vam ne sme zdeti čudno, da se že tako majhen deček uri v rabi orožja. Pomisliti morate, kako so se morali Črnogorci vojskovati proti Turkom za svobodo svoje domovine in za svojo sveto vero. Majhen narodič je moral kljubovati velikanski turški premoči.

Še hujši boj pa mora izvojevati vsak kristjan za svojo večno domovino, za sveta nebesa. Mladi prijatelji, ali znate v tej duhovni vojni rabiti orožje? Prosite Marijo, naj vam stoji na strani v vseh preskušnjah!

Kako primeren je za vsako skušnjava sledeči vzdihljaj: »O Gospa moja, o Mati moja, spomni se, da sem tvoj! Varuj me, brani me kakor svojo last in posest!« Obdarjen je ta zdihljaj z odpustkom 40 dni. Skušajmo ga ravno ta mesec večkrat porabiti!

V Rimu je živel deček, ki je močno ljubil Marijo. Videl je, kako težak boj ima bojevati z raznimi skušnjavami. Z velikim zaupanjem se je hotel vsega posvetiti Materi božji. Njegovo telo in duša naj bosta Mariji posvečena! Vsi čuti naj služijo le Mariji! Ona naj gospoduje čez njegove oči, da ne bodo nič napačnega radovoljno gledale! Ona naj varuje njegova ušesa pred poslušanjem pregrešnih govoric! Marija naj vlada čez njegova usta, da ne bodo govorile kaj pregrešnega! Ona naj čuje nad njegovimi mislimi, čustvi in željami.

Resno je zamislil deček svojo posvetitev. Črnilo se mu je zdelo manj pripravno, da bi ž njim spisal in podpisal to zaprisego svoji nebeški Kraljici. Ranil se je na roki, da je lahko s svojo krvjo spisal svojo posvetitev. In zapisal je ono molitev, ki jo za njim molijo milijoni in milijoni dečkov in deklic ob sprejemu v Marijin vrtec: »O Gospa moja, o Mati moja...«

Otroci Marijini! Četudi niste te svoje posvetitve ob sprejemu podpisali s krvjo, vendar ste jo gotovo molili pobožno in s svetim navdušenjem. Ponavljate jo vsak dan. Pazite, da je ne začnete malomarno, površno, razstreseno moliti! Če se je to doslej kdaj zgodilo, naj se več ne zgodi! Ta majnik hočemo vsi porabiti v to, da pogledamo, kako smo doslej to svojo posvetilno molitev vsak dan opravljali. Premisliti hočemo vsak zase in počasi posamezne besede te molitve in jo potem še lepše kakor doslej moliti.

Če vam ni zoprno, vam dam za majnik še eno nalogo: Mislite večkrat čez dan na Marijo in pozdravite jo s samo tema dvema besedama: »Češčena Marija!« Če ne večkrat, pa vsaj vsakokrat, ko slišite uro biti.

Dne 13. majnika začnemo šestnedeljsko Alojzijevo pobožnost.

Z ljubim Sinom slednji čas,
Marija blagoslavljaljaj vas!

Uganke, skrivalice in drugo.

Uganke.

Nima nog, pa je vendar največ na nogah. Kdo? (Podkev.)

Kdo ima tri pare čevljev, pa nobene noge? (Seženj.)

Le tako dolgo kaj velja, dokler ni plačano. Kdo? (Dolg.)

Kdo hodi v človeški obleki, pa ni človek? (Bolha.)

Kdo mora biti hud, da je dober? (Pes čuvalj.)

Bela njiva, črno seme, modra glava, ki ga seje. Kaj je to? (Pisanje.)